

ELS “LLESTOS”

El dia assenyalat ja era aquí. Tots els alumnes de segon curs érem dins l'autocar i per davant teníem tres hores de camí. Abans de sortir, en Santos Berrocal, el professor responsable de l'assignatura va agafar el micròfon i ens va dir:

—Nois i noies, aquí comença la vostra feina. Durant quatre dies, vosaltres sereu els únics protagonistes. La meva funció només serà avaluadora. Per a qualsevol qüestió o conflicte dirigiu-vos als caps de cada grup. Ja sabeu que serà una estada intensa amb un alt grau d'esforç físic. Us desitjo molts ànims i espero que feu una bona feina!

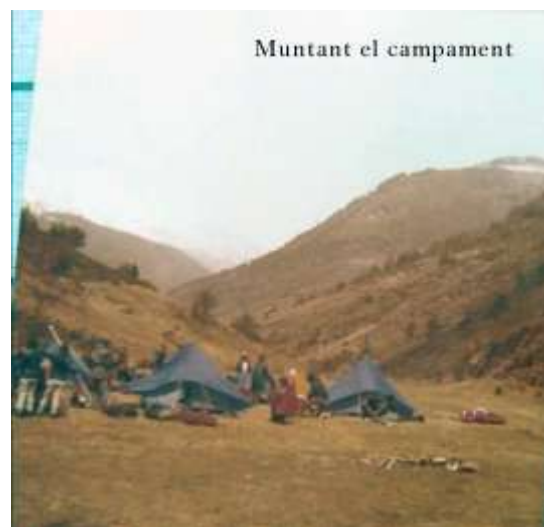
En arribar a l'alberg, a primera nit va ser moguda amb algun canvi d'habitació.

El dia següent a la tarda, vam agafar les mínimes pertinences per passar dues nits d'acampada i vam marxar amb l'autocar en direcció a la falda de la muntanya. Allí vam muntar les tendes i el grup encarregat de l'alimentació va preparar el sopar.

L'endemà, a les sis del matí, l'activitat més dura de supervivència començaria. Ens esperava una llarga caminada creuant la gran vall, faríem els àpats pel camí i la tornada al campament base seria al capvespre.

Vam passar una nit de fred intens, però el més sorprenent va ser en aixecar-nos; en obrir la tenda de campanya, vam descobrir el paisatge completament nevat.

Mentre tots esperàvem que arribés el guia de l'expedició, els alumnes rondinàvem i ens queixàvem que la climatologia no ens semblava idònia per fer la sortida. Tot just va presentar-se el xerpa. En Santos i ell es van retirar a soles decidint que el temps era l'adequat per fer la travessa. Aquell matí havia arribat en

Domènec Blázquez, un altre professor de Metodologia de l'INEF, per fer la travessa amb nosaltres. En Santos es va acomiadar tornant a l'alberg.

Just abans d'iniciar l'expedició, deu d'alumnes vam arribar a una entesa i vam dir-li al Domènec que no hi aniríem:

—Disculpa, però nosaltres no vindrem. Ens neguem a fer la marxa amb aquestes condicions.

—D'acord. Però heu de saber que això tindrà conseqüències. Va dir.

Els que ens vam quedar vam passar les hores fent esport, jugant a jocs de taula, explicant-nos històries i gaudint de la decisió que havíem pres.

El clima al matí era fred, però no ens va nevar. A mitja tarda va empitjorar, hi havia una gelor intensa. Teníem molta gana i ja ens havíem menjat els fruits secs que dúiem a les motxilles. Llavors se'ns va ocórrer assaltar la tenda on guardaven els aliments del campament.

Els muntanyencs van trobar un temps inestable amb el camí nevat. Tot i així, van superar el ritme d'altres grups d'altres anys i van arribar al campament molt abans del que s'esperava. Els companys en arribar al camp base, amb la llengua fora i sense poder dir ni fava, els va sobtar trobar un foc de camp apagat, una olla, cullerots, gots i plats de paper tirats pel terra. Sense cap senyal nostre.

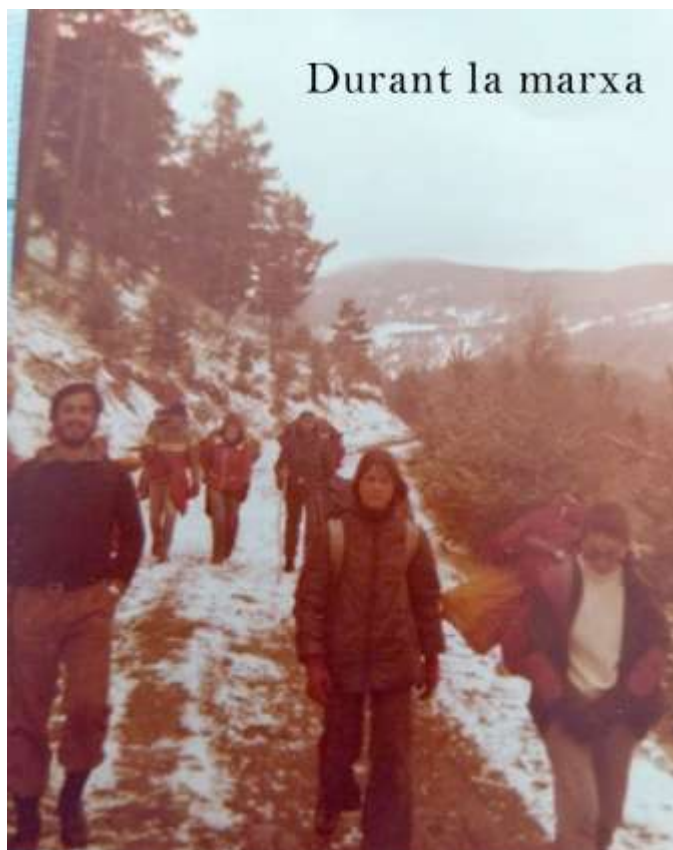
El cap d'alimentació va anar a buscar provisions que tenia guardades, perquè estaven famèlics. En qüestió de minuts, ple d'enuig, va cridar:

—Els "llestos" que s'han quedat aquí, no us ho perdeu: son allà escarxofats. Han tingut la barra de cruspir-se la macedònia!!! I ara fan la sobretaula amb el rom que tenia guardat pels cremats de la nit!!!

Nosaltres, en sentir els crits, vam anar al punt d'arribada i en veure la cara que feien, immediatament, ens vam declarar culpables. I els vam dir:

—Ens moríem de gana i estàvem tan gelats... Ho sentim profundament. Perdoneu!

Mentrestant, la resta del grup ens clavava unes mirades que parlaven soles, es sentien massa esgotats, fins i tot per queixar-se.

En Santos va arribar, va observar el panorama i sense dir-nos res es va reunir amb els caps de grup. Una hora més tard, el sopar començava. El dia després tornàvem a casa com estava previst.

A finals de maig va acabar el curs. En qüestió de pocs dies, els alumnes que no vam fer la marxa vam rebre una carta del director de l'INEF:

Benvolguts alumnes: Vostès com a responsables dels fets ocorreguts, en la sortida de l'assignatura d'Activitats a la Natura, permetin-me que els digui que la seva actitud, inconsciència, poca companyonia i desobediència de les normes, segons la reglamentació vigent, han ocasionat que hagin de repetir l'activitat el proper curs. S'incorporaran junt amb el grup de l'any vinent.

Anna Miró Mauri 1976-1980